

Partiers Interesse. Jeg maa gøre de ærede Medlemmer for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) og fra Kalundborg (Rode) opmærksomme paa, at er der nogen Interesse, som er vel tjent med ordnede Statsfinanser, som er vel tjent med en rigelig Reserve, en rigelig Kassebeholdning og god Balance, er det netop Kravet paa sociale Reformer. Det er dem, som ville lide mest, hvis vi atter skulde komme ud i Forhold, hvor Balancen var truet, og hvor vi ikke havde de Reserver at tage til, som man nødvendigvis maa have i sin Kassebeholdning som Reserve. Det, her er Tale om, er slet ikke at sætte nogen under Administration, at lægge nogen Finansminister i Baand og Bast, det er ikke at lave Krigsfond, og det er ikke at sætte Bom for sociale Reformer. Nej, det, der er Tale om her, er det samme, som en almindelig forudseende Privatmand vilde gøre, naar han har haft gode Aar. Saa siger han ikke: Nu bygger jeg mit Hus om, nu anskaffer jeg mig nye Møbler, og nu anskaffer jeg mig et Automobil, eller hvad han ellers kunde finde paa at ønske sig. Nej, han siger: Nu lægger jeg noget hen, nu sætter jeg noget i Sparekassen eller køber nogle Obligationer, eller jeg forøger min Livsforsikring, thi det er ikke sandsynligt, at fordi dette Aar har været saa godt, de senere Aar ville blive lige saa gode. Saadan vil enhver forstandig Mand ræsonnere, og saadan bør Staten ogsaa ræsonnere, og det er ud fra denne Betragtning, at hele dette Lovforslag er dikteret.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) spurgte, hvorledes Reservefonden var anbragt, og syntes at bebrejde mig, at Lovforslaget ikke var ledsaget af en Redegørelse herfor. Det ærede Medlem maa huske paa, at det faa vi at vide to Gange om Aaret. Reservefonden er jo ikke et meget springsk Element i Statshusholdningen, den vedbliver fra Aar til Aar at være omtrent den samme, den angribes jo ikke, og det er meget smaa Omsætninger, der finde Sted af dens Effekter. Naar det ærede Medlem vil vide, hvorledes Reservefonden er anbragt, kan han blot se paa det sidste Statsregnskab eller for at tage noget fra en endnu senere Dato se paa den Meddelelse, der er givet i Bilagene til Finansudvalgets Betænkning.

Naar det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) klagede over, at det var en Del Indtægtsoverskud, der skulde henlægges uden Hensyn til Udgiftsforøgelsen,

beklager jeg, at det ærede Medlem ikke rigtig har forstaaet det, som er Kærnen i Lovforslaget. Thi hvis det bare var det, at nu skulde vi køre paa, og hvis der saa en Gang ved et lykkeligt Tilfælde blev noget tilovers, skulde det henlægges til Reservefonden, synes jeg ikke, at der var saa særligt meget vundet. Men Meningen er den, at vi sige, at vi skulle indskrænke os til til nye Foranstaltninger at disponere over det, vi tidligere havde, plus en Udgiftsstigning af 2 pCt. (Rode: Det har jeg meget godt forstaaet). Ja, saa kan jeg ikke forstaa, hvorfor det ærede Medlem vil have det sat i Forbindelse med Udgiftsforøgelsen, saa opfylder Bestemmelsen aldeles ikke sin Hensigt, nemlig at være en Opfordring til Sparsommelighed. Det ærede Medlem anførte forskellige Eksempler, som skulde vise, hvor absurd Lovforslaget vilde virke, men der var en Ting, som det ærede Medlem her glemte, og det var dette — for først at tage Indtægtstigningen — at det vel er meget rigtigt, at Indtægtstigningen tidligere — og derpaa gjorde jeg ogsaa opmærksom ved Forelæggelsen af Lovforslaget — gennemgaaende har været noget over 2 pCt., men det er ligeledes ganske uimodsigeligt rigtigt, hvad jeg ogsaa sagde ved Forelæggelsen, at naar man anspænder Statsindtægtskilderne stærkere, naar man forøger visse Skatter saa betydeligt som sket, vilde det være i Strid med alle det økonomiske Livs almenlydige Love, hvis Procentstigningen blev lige saa stærk som tidligere, da disse Skatteklender vare anspændte i meget ringere Grad.

Jeg har ogsaa gjort opmærksom paa en anden Ting af meget stor Betydning i denne Sammenhæng, nemlig at ved Toldloven af 1908 — det er blevet bebrejdet os meget fra visse Sider, dog tror jeg ikke fra det ærede Medlems Side — frigjorde vi for Told forskellige store Finansartikler netop blandt dem, som have Tendens til at stige i stærkest Forhold, saadanne Forbrugsartikler som Halvfabrikata af Metaller, Petroleum, Kul, og store Forbrugsartikler som Kaffe og deslige bleve i alt Fald lettede betydeligt. Der er ingen Tvivl om, at jo mere man frigør de store Forbrugsartikler, de store Masseartikler, og jo mere man søger at samle Forbrugs-skatterne om Luksusartikler af den ene eller den anden Art, saaledes som vi have gjort det ved at lægge mere Told herpaa. — og naar man ser paa Toldloven af 1908 i Forbindelse med den senere Lovgivning, er jo Bevægelsen kortelig sagt den,